

Chương 691: Ellen Artorius (2) - Hành Quyết (Số từ: 4077)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

10:28 AM 27/01/2024

Đêm hôm đó, kết quả xác minh danh tính lập tức được đưa ra.

Đúng như mọi người mong đợi, đó là của Ellen.

Tuy nhiên, vì hành động đã được thực hiện nên kết quả xác minh danh tính chỉ nhằm mục đích xác nhận lại sự thật.

Việc đóng cửa biên giới đã bắt đầu và Hoàng đế gần như đã chuẩn bị xong cho chiến dịch của mình.

Tin tức này được đưa ra như một thông báo bất ngờ tới người dân Vương đô, cũng như tới tất cả các quan chức cấp cao và quý tộc trong Hoàng gia.

Tân Hoàng Tộc xác nhận sự xuất hiện của Ellen Artorius ở khu vực phía đông bắc Kernstadt.

Tất cả biên giới ở khu vực phía đông bắc Kernstadt đã bị phong tỏa.

Và chính Ma vương đã lên đường truy lùng Anh hùng.

Một cái tên vừa khó chịu vừa là kẻ thù của Đế quốc.

Hoàng đế sa ngã và Anh hùng.

Chính Hoàng đế đã tuyên bố rằng anh sẽ săn lùng một trong hai người.

Thực sự đó là một phong trào lớn.

Tất cả những người có thể được coi là lực lượng lớn nhất của Hoàng gia đều được triệu tập, và không chỉ quân đội Kernstadt mà toàn bộ quân thường trực của Vương đô Đế quốc cũng được triệu tập.

Nhiều người chứng kiến đội quân khổng lồ biến mất khỏi Vương đô Đế quốc ngay lập tức thông qua Dịch chuyển tức thời hàng loạt quy mô lớn được tạo ra bởi Archmage, người đã trở thành một huyền thoại sống.

Chỉ cần tận mắt chứng kiến ma thuật của Archmage, người dân đã choáng ngợp.

Đương nhiên, phong trào lớn này không chỉ khiến toàn bộ Vương đô Đế quốc gặp nguy hiểm mà còn lan rộng khắp lục địa trong nháy mắt, nhờ những người đi qua các Cổng dịch chuyển được lắp đặt ở Vương đô Đế quốc.

Trong vòng vài ngày, tin tức về cuộc săn lùng Anh hùng của Hoàng đế đã lan truyền khắp lục địa.

Lần này, không giống như trước, chính Ma vương đã ra tay.

Một điều chưa từng xảy ra trước đây.

Vì vậy, mọi người đều biết lần này là thật.

Mối hận thù lâu dài và cay đắng giữa hai người cuối cùng cũng đi đến hồi kết.

Tuy nhiên, có điều gì đó đã thay đổi so với quá khứ.

Không ai nghĩ Hoàng đế sẽ bị đánh bại.

Anh hùng, người không có gì.

Hoàng đế, người có tất cả mọi thứ.

Kết quả trận chiến của họ dường như đã rõ ràng.

Đương nhiên, tin đồn còn lan đến cả khu tự trị.

Những người đi theo người Anh hùng vui mừng khi biết tin Anh hùng đã biến mất của họ vẫn còn sống, nhưng họ cũng khóc.

Họ biết Anh hùng không có cơ hội chiến thắng bởi vì họ, những người ghét Ma vương, là người biết rõ nhất.

Họ là những người đã theo dõi từ xa, nghe nói hoặc trải nghiệm cuộc tàn sát của Ma vương, được gọi là Vô Thần.

Một Ma vương duy nhất đã đánh tan quân đội, chúng đã chạy trốn và tập trung tại khu tự trị.

Giữa nỗi sợ hãi và tuyệt vọng đã học được, khu tự trị và các tín đồ của Anh Hùng Giáo không thể không thừa nhận rằng nếu không có lòng thương xót của Ma vương, sự tồn tại của họ sẽ không thể tồn tại.

Vì vậy, tuy tin tưởng vào Anh hùng nhưng cuối cùng họ cũng biết rằng vận may mà ông trời ban cho cô đã đến hồi kết, họ không khỏi than thở.

“10 đồng bạc.”

"Ừm, đây."

Ellen lấy một quả táo ở chợ và cắn một miếng.

Với một âm thanh sắc nét, vị ngọt lan tỏa.

Đã lâu lắm rồi Ellen mới được nếm vị ngọt đến nỗi cô rùng mình và nổi da gà ở sống lưng. Khi bước xuống phố, cô rùng mình vì cảm giác mà đã lâu rồi cô không cảm thấy.

Chỉ những người đã xa nền văn minh từ lâu mới biết quý trọng nó.

Có thể ăn một quả táo không phải do chính mình trồng và thu hoạch.

Có thể làm được điều đó chỉ bằng cách trả một vài đồng bạc.

Người ta có thể nghĩ đến việc ăn một quả táo ở nơi hoang dã, nhưng thực sự việc tìm kiếm một quả táo chẳng khác gì một sự ngu ngốc.

Tìm được một cái cây hay một cái rế để ăn thì quả là một điều may mắn, còn một quả táo thì sao? Điều đó thật vô lý.

Tuy nhiên, trong thành phố, một vài đồng xu đã làm được điều đó.

Cảm thấy lòng biết ơn bất ngờ, Ellen không hề lơ là quan sát xung quanh.

Việc đội mũ trùm đầu hay giấu mặt không đặc biệt gây ra sự nghi ngờ. Rốt cuộc, có rất nhiều người khác giống cô ấy.

So với thời đại trước, Tân Đế Quốc vẫn còn bất ổn, tỷ lệ tội phạm cao hơn rất nhiều. Do đó, có rất nhiều kẻ chạy trốn và những người giấu kín danh tính.

Ellen đã có thể mạnh dạn tiến vào thành phố do sự bất ổn của Tân Đế Quốc.

Tất nhiên, nếu cô bị dừng lại để kiểm tra ngẫu nhiên thì sẽ trở thành vấn đề lớn.

Ellen đi dọc lề đường, nhai một quả táo.

Cô ấy không có tiền.

Nhưng may mắn thay, Ellen gặp phải một tên trộm trên đường vào thành phố.

Đối với những người khác, đó có thể là điều bất hạnh, nhưng đối với Ellen, đó là một sự may mắn.

Những tên trộm tiếp cận cô như một sự may mắn đã trao tiền của chúng mà không biết cô là ai.

Một đồng vàng, mười đồng bạc và ba mươi đồng đồng là tất cả những gì tên trộm có, nhưng chúng đã trở thành quỹ của Ellen.

Vì tên trộm đã bị hạ gục mà không phát hiện ra danh tính của cô nên không có nguy cơ bị lộ.

Vì vậy, Ellen có thể nhai một cách biết ơn một quả táo mà cô đã mua bằng số tiền nhận được từ tên trộm đã định cướp cô.

Lý do cô đến thành phố thay vì vùng ngoại ô là vì cô cần thông tin.

‘Tôi nghe nói Anh hùng đã xuất hiện ở phía đông bắc.’

‘Ồ, có lẽ đó là một lời nói dối khác. Không phải có một hoặc hai người trong khu phố này tuyên bố đã nhìn thấy Anh hùng hoặc Hoàng đế sa ngã sao?’

‘Không, họ nói lần này khác. Có vẻ như ngay cả Ma vương cũng đã ra trận.’

‘Ma Vương?’

‘Vâng. Nếu Ma vương, người chưa từng hành động trước đây, đã hành động thì chắc chắn phải có chuyện gì đó đang xảy ra.’

'Huh... Chuyện gì sẽ xảy ra sau đó?'

'Tôi không biết. Các Hiệp sĩ Hoàng gia và các Archmage đều đang tìm kiếm Anh hùng với đôi mắt đỏ ngẫu. Họ nói toàn bộ biên giới đã bị phong tỏa. Ngay cả một con kiến cũng không thể di chuyển được. Tất nhiên là họ đang tiến hành tìm kiếm kỹ lưỡng.'

'Trời ạ... Chắc chắn đã xảy ra chuyện gì lớn rồi...'

'Tuy nhiên, Anh hùng vẫn là Anh hùng, phải không? Cô ấy sẽ không bị bắt dễ dàng như vậy phải không?'

'Ma Vương là một vị thần, bạn biết đấy. Bạn chưa nghe câu chuyện về trận chiến ở đồng bằng Meran sao?'

'Anh có thực sự tin điều đó không? Tất cả chỉ là dối trá.'

'Tất nhiên đó là sự thật! Những người sống sót sau trận chiến đó không thể ngủ chỉ bằng cách nghe tên Ma vương.'

'Anh phải có lý, anh bạn ạ. Cho dù Ma vương có vĩ đại đến đâu, làm sao hắn có thể gây chiến một mình?'

'Đó là lý do tại sao hắn ta là Ma vương!'

Trong vô số câu chuyện cô nghe được trên đường phố, Ellen đã chọn ra được thông tin cô cần.

Cô đã có ý tưởng về những gì hành động của mình sẽ mang lại.

Nhưng ngay cả khi nó gợi ý về sự xuất hiện của cô ở đâu đó, cô vẫn coi đó là thông tin quan trọng cần phải chia sẻ khẩn cấp.

Nếu quốc gia không thực hiện các biện pháp và thiết lập các biện pháp đối phó, tình hình chắc chắn sẽ trở nên tồi tệ hơn ngoài tầm kiểm soát.

Kết quả là biên giới phía đông bắc của Kernstadt đã bị phong tỏa hoàn toàn.

Cô không thể biết sự phong tỏa của Đế quốc sẽ kéo dài bao xa, nhưng có lẽ không thể đi qua đó được.

Điều quan trọng là lãnh thổ của Kernstadt đã mở rộng ra ngoài Đế quốc.

Nếu Quân đội Đế quốc và Quân đội Kernstadt được triển khai, họ có thể thiết lập một cuộc phong tỏa hoàn toàn dọc biên giới phía đông bắc.

Tuy nhiên, Ellen đánh giá rằng họ không có khả năng vượt quá mức đó, và điều đó quả thực đúng.

Bất chấp hoàn cảnh, Ellen đã vào thành phố vì lý do riêng của mình.

Không thể thu thập thông tin ở khu vực không có người ở.

Cô không thể biết danh tính thực sự của mình đã bị phát hiện hay biết được động thái của quân đội hay chưa.

Vì vậy, cô phải vào thành phố để đánh giá tình hình.

Và thứ hai, Ellen không ở phía đông bắc Kernstadt.

Cô ấy không cố gắng rời bỏ Kernstadt, mà đúng hơn là cô ấy đang tiến sâu hơn vào nó.

Cô đang hướng về phía Tây Nam, nơi hoàn toàn đối diện với khu vực có đường phong tỏa và các cuộc kiểm tra thường xuyên.

Vậy là quân đội đã phong tỏa sai địa điểm.

Sau khi gửi thông tin cho Hội mạo hiểm giả ở Vellodosia, Ellen vội vã rời khỏi thành phố.

Và cô ấy chạy như điên.

Không phải hướng đông bắc nơi cô đã vào Kernstadt, quốc gia gần nhất với khu vực không có người ở, mà là hướng tây nam.

Bất cứ ai cũng có thể thấy rằng thông tin đó đáng ngờ, bất kể tính hợp lệ của nó.

Nếu cô vụng về cố gắng trốn thoát qua lối vào Kernstadt, cô có thể bị mắc kẹt giữa các biên giới bị phong tỏa. Ellen đã đoán trước được tình huống này.

Bây giờ cô ấy không thể bị bắt sau khi trốn tránh bị bắt quá lâu, bất kể mục đích đằng sau cuộc truy đuổi là gì.

Đó là lý do tại sao Ellen chọn đi sâu hơn.

Ở hướng ngược lại của tuyến phong tỏa.

Và do liều mạng vào thành phố, cô phát hiện ra rằng đường phong tỏa quả thực đã được thiết lập ở khu vực đông bắc, đúng như dự đoán.

Tất nhiên, nếu lâu ngày không tìm thấy gì ở tuyến phong tỏa, họ có thể đoán rằng cô thực sự đã tiến sâu hơn vào Kernstadt.

Vì thế cô không thể nghỉ ngơi được. Cô chỉ cần đến biên giới phía Tây Nam càng nhanh càng tốt.

Biên giới đó có thể cũng đã bị phong tỏa, nhưng cô không cần phải vượt qua nó.

Cô đã có được những thông tin cần thiết.

Không cần thiết phải ở lại thành phố nữa.

Vì vậy, Ellen rời khỏi thành phố, cố gắng không tỏ ra nghi ngờ mà di chuyển nhanh chóng.

Và cuối cùng khi cô trốn thoát khỏi thành phố và căn quả táo cuối cùng của mình:

*Crunch!

"..."

Lẽ ra tôi nên mua thêm một quả nữa.

Và.

Ellen hồi hận trong giây lát.

Ellen chạy đến những nơi có ít người.

Chạy trên đường hiền nhiên sẽ có nghi ngờ nếu có ai nhìn thấy cô nên cô chạy xuyên qua những khu rừng và ngọn núi không có người ở.

Cô ấy không có thời gian rảnh rỗi, và Đế quốc không hề ngu ngốc; họ chắc chắn sẽ nhận ra rằng cô không có mặt ở nơi đã thiết lập đường phong tỏa.

Vì vậy, cô phải di chuyển nhanh chóng qua Kernstadt bất cứ khi nào có thể.

Cô đang thực hiện một nhiệm vụ đáng kinh ngạc là gần như băng qua cả đất nước để trốn thoát.

Chỉ tập trung vào việc di chuyển chứ không săn quái hay trốn tránh kẻ truy đuổi.

Cô phải đi qua một số thành phố, nhưng có một số thành phố cô không còn lựa chọn nào khác ngoài việc đi vào.

Cô phải theo dõi các chuyển động của Đế quốc, những chuyển động có thể thay đổi theo thời gian thực.

Trong khi Ellen bỏ chạy theo hướng ngược lại, tin đồn về sự xuất hiện của Anh hùng đã lan truyền khắp Kernstadt.

Không chỉ Kernstadt mà toàn bộ lục địa hiện đang chú ý đến phần đông bắc của Kernstadt.

Liệu Anh hùng có bị bắt hay không. Liệu cuối cùng Ma Vương có thể chấm dứt mối quan hệ mật mỗi với Anh hùng hay không.

Các cuộc tranh luận nổ ra khắp nơi.

Mặc dù trong lãnh thổ Kernstadt, chắc chắn có những người nói rằng lần này, Ma vương sẽ bị Anh hùng giết chết.

Ellen không quan tâm đến ý kiến cá nhân.

Sự thật ẩn giấu bên trong những ý kiến đó.

Thực tế là Đế quốc vẫn đang dựng rào chắn và Anh hùng đang chờ trốn thoát.

Thực tế là cô vẫn chưa hoàn toàn nắm bắt được vị trí của mình.

Với cô ấy thế là đủ rồi.

Ellen chỉ mua lương thực tối thiểu trong thành phố và nhanh chóng rời đi sau khi kiểm tra hành động của quân đội Đế quốc.

Mong muốn được ngủ trên giường của cô là vô cùng lớn, nhưng cô thậm chí không thể thử được điều xa xỉ đó.

Cô ấy có thể di chuyển mà không cần ngựa trên những quãng đường mà người ta thường phải cưỡi.

Mặc dù cô không thể ngủ đàng hoàng, Ellen, người phi thường trong số những người phi thường, không thể để cô mất cảnh giác.

Nếu quân đội Đế quốc phát hiện ra hành động của cô, cô phải thay đổi đường trốn thoát ngay bây giờ, cô không thể lơ là trong việc thu thập thông tin.

Vì vậy, cô bỏ chạy theo hướng ngược lại, đi qua trung tâm Kernstadt và đến một thành phố nào đó.

Ở thành phố đó, Ellen không tìm thấy bất kỳ thông tin đáng sợ nào mà quân đội Đế quốc đã nắm bắt được hành động của cô.

Tuy nhiên, cô lại nhận được thông tin hoàn toàn bất ngờ.

"Anh hùng bị bắt?"

"...?"

Đó là một câu chuyện mà Ellen thậm chí không thể đoán được.

Anh hùng đã bị bắt.

Ellen, vốn là Anh hùng, không khỏi hoang mang trước câu chuyện bất ngờ này.

Tôi ở đây, vậy chính xác thì ai đã bị bắt?

Đó có thể là một sự hiểu lầm, nhầm lẫn hoặc thậm chí là một tin đồn thất thiệt. Nhiều người đã nhận được những tin đồn thất thiệt do các cá nhân tạo ra và lan truyền mà không cần suy nghĩ.

Tuy nhiên, mọi người đi ngang qua đều bàn tán về nó.

"Đó là một trận chiến đáng kinh ngạc, nhưng có vẻ như Anh hùng vẫn là Anh hùng."

Hơn nữa, một trận chiến thậm chí đã diễn ra.

"Làm sao có người có thể chống lại Ma vương được?"

"Hừmm. Ngay cả khi cô ấy là Anh hùng, cô ấy cũng không thể tiếp cận được Ma vương có Archmage đi cùng, phải không?"

“Thậm chí còn có tin đồn rằng Archmage ngày nay mạnh hơn cả Ma vương...”

"Đúng thế..."

"Ugh. Vậy là nó đã thành ra thế này."

Một số ca ngợi sự vĩ đại của Ma vương, trong khi những người khác than thở về sự thất bại của Anh hùng.

Ellen vội vã rời khỏi thành phố.

Có gì đó không ổn.

Tình hình đang trở nên tồi tệ.

Cô chắc chắn mình đang hướng về phía tây nam Kernstadt.

Nhưng Anh hùng đã bị bắt.

Một trận chiến lớn đã diễn ra giữa Ma vương và Anh hùng.

Ai đã chiến đấu với ai?

Ellen không còn lựa chọn nào khác ngoài việc đến thăm thành phố và xác nhận tình hình trong khi tăng tốc bước đi do những tin đồn kỳ lạ.

Vô số quân đội đã chứng kiến trận chiến giữa Ma vương và Anh hùng, và họ đã dũng cảm chiến đấu một chọi một.

Archmage thậm chí còn không giúp một tay.

Cuối cùng, Ma vương đã buộc Anh hùng phải phục tùng và gửi cô đến Vương đô. Thế là câu chuyện được lan truyền.

Đó không thể là tin đồn thất thiệt. Có quá nhiều người đã nói điều tương tự.

Họ thậm chí còn nói rằng đó thực sự là Ellen Artorius. Đó là những từ đi xung quanh.

Ellen không thể hiểu chuyện gì đã xảy ra.

Thời gian trôi qua, ở thành phố tiếp theo, cô nghe thấy những cuộc thảo luận về số phận của Ellen khi cô ở đó.

“Họ sẽ xử tử cô ấy một cách công khai.”

“Mọi người sẽ đổ về Vương đô.”

“Rõ ràng là họ đang xây dựng một nền tảng thực thi không lồ.”

Anh hùng đã bị Ma vương đánh bại.

Cô được gửi đến Vương đô của Đế quốc.

Một cuộc hành quyết công khai đã được lên kế hoạch.

Ai bị bắt và mục đích là gì?

Ellen đã từ bỏ việc cố gắng tìm ra nó.

Đầu tiên, cô phải rời khỏi Kernstadt. May mắn thay, không có trạm kiểm soát đáng ngờ hoặc an ninh được tăng cường ở bất cứ đâu do tin tức về việc Anh hùng bị bắt.

Họ có thể trốn thoát an toàn như thế này.

Vì vậy, ở thành phố cuối cùng cô đã dừng chân trước khi gần đến đích.

‘Anh hùng đã bị xử tử.’

Ellen không thể không nhận ra rằng màn trình diễn kỳ lạ do Đế quốc dàn dựng cuối cùng đã đi đến hồi kết.

‘Cuối cùng... Ma vương đã chiến thắng.’

Giữa hoàn cảnh kỳ lạ này, Ellen lơ đãng bước đi trên đường phố.

Mục đích của tất cả điều này là gì? Làm giả việc bắt giữ Anh hùng và hành quyết công khai một kẻ mạo danh.

Nhưng Ellen vẫn còn sống.

Sẽ không có ai tìm kiếm một Anh hùng đã chết, nên sẽ không còn ai tìm kiếm sự cứu rỗi từ Ellen.

Đó có phải là sự cân nhắc của riêng họ?

Chẳng lẽ ngay từ đầu họ chưa bao giờ có ý định bắt Ellen sao?

Nếu Ellen vô tình lộ diện, vụ hành quyết công khai sẽ bị vạch trần là một sự giả tạo. Đó sẽ chẳng là gì ngoài tin xấu đối với Đế chế Ma vương.

Việc hành quyết Anh hùng mạo danh có thể có tác động mạnh mẽ vào lúc này, nhưng chính sự tồn tại của Ellen là một mối đe dọa tiềm tàng.

'Đây có phải là... bảo mình rời khỏi nơi con người sinh sống... mãi mãi...?'

Nó có thể vừa là lòng thương xót vừa là một lời cảnh báo.

Họ sẽ coi như Ellen đã chết, miễn là Ellen không bao giờ xuất hiện nữa.

Quân đội của Hoàng đế ban đầu nhằm mục đích đàn áp và uy hiếp Anh hùng giả, thậm chí còn dàn dựng cuộc hành quyết như một màn trình diễn.

Nhưng tại sao lại là bây giờ?

Tại sao họ giữ im lặng trong nhiều năm và chọn hành động ngay bây giờ?

Đó là thời điểm nguy hiểm nhất để trò chơi tự đạo diễn của Đế quốc bị vạch trần.

Trên thực tế, Ellen hiện đang ở trong lãnh thổ của Kernstadt.

Nếu Ellen biết chuyện gì đang xảy ra, cô ấy đã chạy trốn khỏi vùng đất của con người, đề phòng màn hành quyết giả của Đế quốc bị bại lộ.

Ellen hẳn sẽ lưỡng lự khi giao lại những tài liệu mà cô đã ghi chép cho đến nay.

Lý do chính xác vẫn chưa được biết.

Điều quan trọng là Anh hùng được cho là đã chết.

Mặc dù ngay từ đầu Ellen chưa bao giờ có ý định lộ diện nhưng giờ đây cô càng phải sống lặng lẽ hơn.

Cô không thể giúp đỡ Đế quốc mà Reinhardt đã thành lập, nhưng cô cũng không thể làm hại nó.

Liệu Đế quốc có thả Ellen tự do như thế này không?

Nói xong, Ellen đi bộ khắp thành phố.

Thành phố này là điểm dừng chân cuối cùng của cô.

Biên giới Kernstadt vẫn còn rất xa, nhưng cô sẽ sớm đến đích.

Ngay từ đầu Ellen đã không bao giờ tới khu vực biên giới Kernstadt.

Rìa phía tây nam của Kernstadt.

Dưới tình huống như vậy, chỉ còn lại một bước.

Khi Ellen đi trên con đường chính, cô nhìn thấy thứ gì đó trong một con hẻm.

Những con vật nhỏ cúi mình dưới ánh nắng ấm áp.

-Meow

-Chíp

Bốn con mèo đang phơi nắng ở một góc đường.

"..."

Giữa hàng loạt sự kiện quái đản và kỳ quái, Ellen không khỏi mỉm cười nhạt.

Những con mèo.

Tại một thời điểm nào đó, chúng đã trở thành những con vật đặc biệt đối với Ellen.

Bởi vì chúng là những con vật đã giúp Ellen vượt qua những khoảng thời gian khó khăn và đau đớn.

Mèo là động vật sống ở thành thị nên không có cơ hội nhìn thấy chúng trên đồng ruộng.

Vì vậy, bất cứ khi nào Ellen hiếm khi đến thăm một thành phố, cô ấy có thể nhìn thấy nhiều con mèo khác nhau. Mỗi lần như vậy, Ellen đều bất giác mỉm cười khi nhớ lại những khoảng thời gian khó khăn nhưng lại an ủi một cách kỳ lạ đó.

Nó vẫn sống tốt chứ?

Những suy nghĩ lo lắng như vậy tự nhiên nổi lên.

Ellen đã không gặp lại nó kể từ khi để nó lại ở Temple.

Thỉnh thoảng nó có ghé thăm rồi biến mất.

Con mèo sẽ quay trở lại đúng lúc tưởng chừng như nó đã ra đi mãi mãi.

Ellen chưa bao giờ đặt tên cho con mèo đen đó.

Không còn nghi ngờ gì nữa, bộ lông của nó đã bóng và đen như thế.

Đương nhiên, trong số những con mèo, ánh mắt của Ellen hướng về con mèo đen.

Có thứ gì đó quanh cổ con mèo đen.

Nó có thể là một con mèo nhà?

Hay nó đã bị bỏ rơi?

Nhưng thứ treo quanh cổ con mèo không phải là một cái chuông hay một chiếc vòng cổ.

Đôi mắt của Ellen mở to.

"...!"

Một vật tròn, màu trắng ngà.

Nó trông giống như một mảnh mặt trăng được nhúng vào trong mặt trời.

Không thể nhầm lẫn được nó giống với chiếc bùa hộ mệnh mà Ellen đã nhận được từ Dettomolian.

Nó không chỉ giống nhau.

Nó không chỉ giống nhau.

Cả con mèo và tấm bùa đều giống nhau.

Hình ảnh trong trí nhớ của Ellen thậm chí không khác một chút nào.

“Mi, mi... mi... là... tại sao... mi lại ở đây...?”

Môi Ellen run run.

Ở một nơi không thể.

Một con vật không thể nào ở đó được.

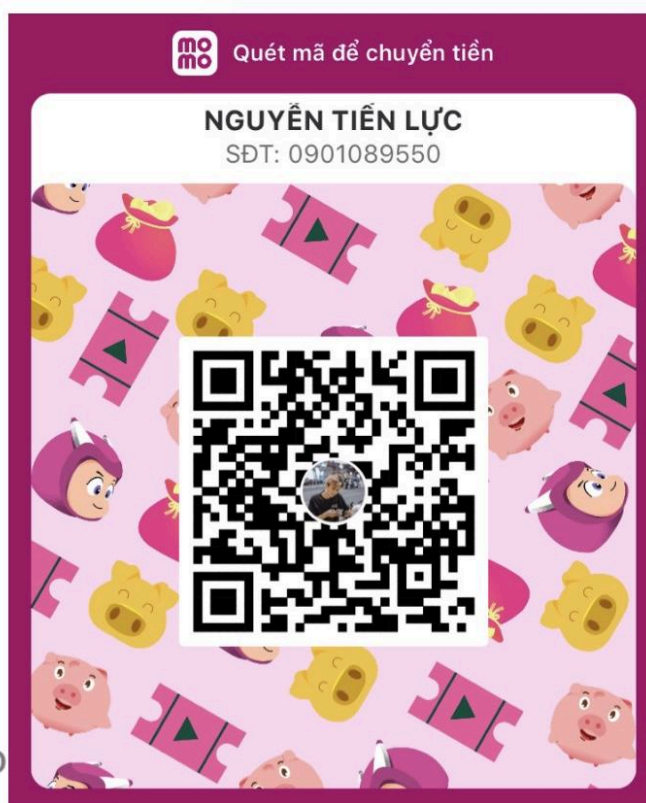
Đeo một chiếc vòng cổ không tương, ngay trước mặt Ellen.

-Meow

Nó kêu khe khẽ.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

**THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG
HỘ TÔI QUA:**

Thanks For Reading